

To, co jste dnes prožili, může pokračovat...

Milí přátelé,

dnes jsme byli svědky výjimečného okamžiku, kdy příběhy kněží Jana Buly a Václava Drboly znovu ožily, a to ne jako ozvěna minulosti, ale jako aktuální svědectví víry, odvahy a naděje. Možná Vás osobně zasáhly a vzbudily otázky. Mne se nejvíce dotkla jejich odvaha konat rozhodnutí v době plné dezinformací, kdy si svou volbou nebyli plně jistí, a především pak v konečných životních chvílích jejich pevnost ve víře tváří v tvář smrti. Osobně nevím, zda bych toho byl schopen, protože jsem člověk slabý a chybující. Nicméně milující Bůh nám ukazuje, že každého z nás skrze víru v životě vede a umí opravit i naše chybné kroky.

Chci Vám říci, že to, co jste dnes prožili, může pokračovat. **Jedním z nejsilnějších poselství životů Jana a Václava je odpuštění.** Přesto, že odpustit se na první pohled jeví jako nelogické, nespravedlivé a bolestivé, tak to znamená skrze Ježíše Krista delegovat naše problémy na Boha. Je to jediná možnost, jak se můžeme osvobodit z vězení neodpuštění. Odpustit za nás nemůže nikdo jiný. Vše začíná rozhodnutím našeho rozumu a často je to spojeno s náročným prožíváním, kde emoce soupeří s naším rozhodnutím. Zkušenost našich mučedníků ukazuje, že odpuštění není slabostí, ale stává se silou. Nechme tedy prožitky tohoto dne v nás doznít, aby dokázaly odhalit a možná i proměnit mnohá zranění v našich životech.

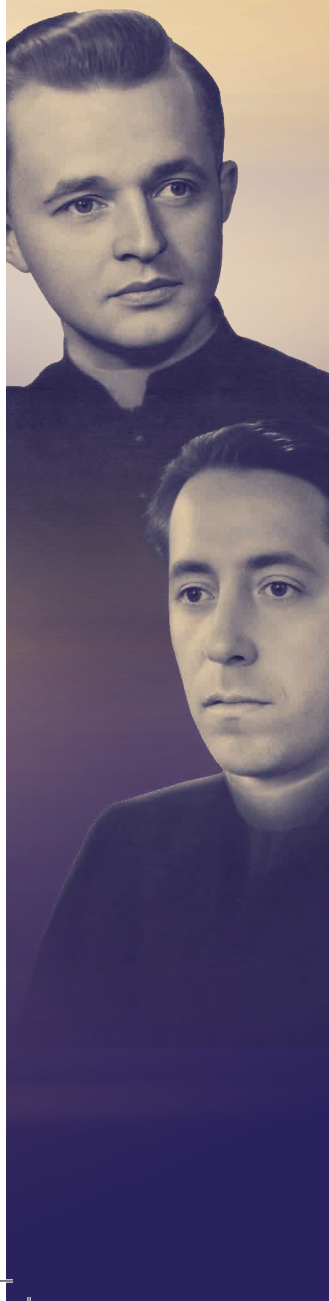
Zkusme se zamyslet nad tím, komu v našich životech potřebujeme odpustit. Možná se Vám vybaví konkrétní člověk nebo vztah, který dlouho bolí. Možná i něco, co si nesete po léta ve svém nitru. **Zkusme udělat první krok – vyslovit touhu po odpuštění v modlitbě a možná pak i udělat gesto smíření.** Rád bych Vám na této cestě pomohl. Osobně se chci omluvit Vám všem v naší diecézi, ale i mimo její hranice, které církev jakýmkoli způsobem zranila, ať už to bylo s úmyslem, nebo mimoděk v souvislosti s různými okolnostmi.

Odpuštění je cesta, na které se počítá každý krok. Možná se situace hned nezmění, možná druhá strana nebude připravená. Ale i tak má odpuštění smysl. Navíc tam, kde člověk dává, co je v jeho silách, Bůh často pomáhá darovat víc – pokoj, smíření a vnitřní svobodu.

Právě to Vám upřímně přeji do Vašich dalších dnů.

+ Pavel Konzbul
biskup brněnský

„Odpuštění osvobozuje srdce a umožňuje začínat znovu: odpuštění dává naději, bez odpuštění se nebuduje církev.“

papež František

Jak začít s odpuštěním v praxi?

Po letech ve vedení mě ve firmě bez vysvětlení přeřadili na nižší pozici. Měl jsem před důchodem a cítil jsem se zrazený a ponížený. Měsíce jsem strávil v hořkosti a trpkosti, plný hněvu, sabotoval práci a doufal, že ostatní selžou. Jenže mi došlo, že namísto zadostiučinění jsem jenom prohluboval svoji bolest, litoval se, ztrácel vztahy s kolegy, vnitřní klid i sám sebe. Došlo mi, že takhle nechci skončit. Donutil jsem se k tomu, abych pomáhal druhým, usmíval se, zajímal se o ně a pustil potřebu „vyhrát“. Dnes na sebe díky tomu můžu být hrdý. Víím, že to nebylo fér, ta jízva tam zůstane, ale už mě nedefinuje.

Jiří, 64 let

Co odpuštění není?

- odpuštění není omluva
- není návrat vztahu
- není zapomenutí
- není slabost
- není povinnost

Co odpuštění je?

- rozhodnutí
- návrat k sobě
- uzdravení
- vlastní vnitřní svoboda
- hrdinství a síla

Možná se v tom najdeš

- dlouho se nebavíš s někým z rodiny
- bolí tě zrada nebo nespravedlnost
- neseš v sobě něco, co se nedá vrátit zpátky
- čekáš na omluvu, která nepřichází
- máš pocit, že jsi v životě zažil až příliš mnoho křivd nebo nespravedlností

Co s tím můžeš udělat?

Zůstat, kde jsi, je možnost. Ale ne jediná. Můžeš si vybrat a vykročit dál. V odpuštění je svoboda. Neznamená zapomenout ani omluvit to, co se stalo.

Znamená přestat nést tíhu, která tě svazuje a pustit to, co už nemůžeš změnit. Nemusíš mít všechno vyřešené. Stačí začít tam, kde právě jsi.

Chceš jít víc do hloubky?
Kurz odpuštění
(HledámBoha.cz)

Krátké povzbuzení do dalších dnů

Moc
odpuštění

Síla
lásky

Věrnost
pravdě